

К А З У С №3

Подсъдимият Динко Сменовски известно време работил в охранителна фирма "СОТ" и по същото време се запознал със св. Стоядинов. Когато напуснал "СОТ", подсъдимият в продължение на два месеца управлявал личния автомобил на св. Стоядинов, по негова молба, тъй като на последния била отнета шофьорската книжка. Двамата се сблизиха и подсъдимият често посещавал нощния бар „Найт Ейнджълс“, чийто управител и наемател бил св. Стоядинов, като започнал да осъществява неофициално и охранителни функции.

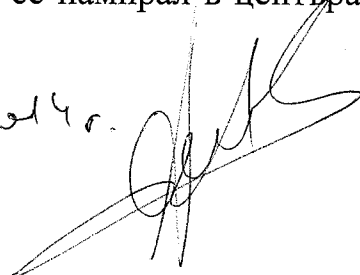
На 23.03.2011 год. вечерта около 20.00 – 21.00 часа, пострадалият Георги Петков Танев посетил ресторанта на хотел „Приморец“ в град Бургас, където консумирал около две чаши бяло вино.

След вечерята, която продължила около 2 - 3 часа компанията, в която бил Танев посетила пиано бара на хотел „Приморец“. При влизането в пиано бара всички лица, включително пострадалият Танев и св. Горанов били проверени за наличие на оръжие. Проверката била извършена от охранителя – св. Никола Карайотов, посредством устройство „метало - детектор“. У нито един от посетителите не било установено оръжие, вкл. хладно такова. В пиано бара пострадалият Танев също употребил алкохол- две-три големи уискита. Около 02.00- 02.30 часа Георги Танев и св. Горан Горанов напуснали пиано бара и се насочили към нощно заведение „Найт Ейнджълс“, находящо се на ул. „Лермонтов“ № 11. Нощният бар се намирал в подземната част на сградата, към която водели извити стълби. Двамата влезли в бара около 03.00 часа. Слезли по стълбите доста шумно и на бърз ход, което направило впечатление на момичетата от персонала. Влизайки в бара пострадалият Танев и св. Горанов се настанили в сепаре, разположено срещу сепарето под стълбището. Пострадалият си поръчал уиски и сода на сервитьорката - св. Лилия Георгиева, а св. Горанов излязъл от бара, за да уреди финансови взаимоотношения със свой приятел.

По същото време, когато пострадалият Танев и св. Горанов влезли в заведението „Найт Ейнджълс“, там се намирал и подс. Динко Сменовски. Същият стоял на сепарето, находящо се под стълбището, с фронтален изглед към сепарето, където се настанил пострадалият Танев.

Други клиенти в заведението по това време нямало. В бара били само момичетата от персонала- двете сервитьорки- св. Лилия Георгиева и св. Албена Накова, св. Таня Георгиева- барман и трите танцьорки- свидетелките Боряна Митрофанова, Антоанета Ванкова и Джизела Лекова. Последната, още при влизането на пострадалия Танев и св. Горанов в заведението, станала да танцува на пилоната, който се намирал в центъра на дансинга.

Изтегна вазе 04.02.2014г.

Подсъдимият Сменовски присъствал в заведението като неофициална охрана. Същият бил добър приятел на наемателя и управител на бара – св. Александър Стоядинов и почти всяка вечер пребивавал в заведението. При необходимост помагал на персонала, а понякога изпълнявал поръчки на момичетата за закупуване на сандвичи и цигари.

След като сервитьорката Лилия Георгиева изпълнила поръчката на пострадалия Танев, същият се отпуснал на сепарето и вдигнал краката си на масата. Поведението му не се харесало на подс. Сменовски, който станал от мястото си, отправил се към него, направил му забележка и го помолил да свали краката си от масата. Пострадалият отвърнал с реплика от рода: „Ти ли ще ми кажеш.” и продължил да държи краката си на масата. Подсъдимият се върнал на сепарето, където първоначално седял и продължил да наблюдава пострадалия. Тъй като Танев не променил позата, която бил заел, след няколко минути подс. Сменовски отново се приближил до неговото сепаре и отправил поредна забележка, за да свали краката си от масата. В отговор пострадалия извърнал встрани глава и не отговорил нищо. Подсъдимият се върнал на своята маса. Непосредствено след това св. Горан Горанов се върнал в заведението. Приближавайки пострадалия, последният веднага му споделил за поведението на подсъдимия, като го посочил с пръст. Изпълнявайки функциите си на лична охрана св. Горанов решил да потърси обяснение от подсъдимия за действията му. Станал от мястото си и се насочил към подс. Сменовски. Пострадалият Танев веднага последвал св. Горанов, като вървял крачка зад него. Дватама се приближили до сепарето на подсъдимия, който междуременно, възприемайки ги, че идват към него, станал от сепарето, предвижил се напред, посока дансинга и застанал изправен пред масата на сепарето. Достигайки до мястото, на което се намирал подсъдимия, св. Горанов бил с лице към него, на около крачка отстояние, а пострадалия Танев застанал отдясно на св. Горанов, на незначително разстояние зад него. Още с приближаването на подсъдимия, св. Горанов без да каже нищо, му зашлевил един шамар с дясната ръка. Подсъдимият Сменовски залитнал леко, но успял да запази равновесие. Същият извадил нож, тип- бокс, с широчина на острието около 28 мм. и дължина на същото- около 30 см. и с дясна ръка замахнал странично с него към св. Горанов. Последния се опитал да избегне удара с ножа, завъртайки се на една страна, но подс. Сменовски успял да му нанесе порезна рана в лявата половина на гърба, на ниво 5- 6 междуребрие, непроникваща в гръдната кухина и порезна рана по задната повърхност на лявата мишница в една линия с първата. Тези рани били причинени с един единствен удар, нанесен със страничен хоризонтален замах, като раната по задната повърхност на мишницата на св. Горанов била продължение на раната на гърба.

След като наранил св. Горанов, подсъдимият насочил ножа, който продължавал да държи в дясната си ръка, срещу пострадалия Танев.

Последният бил изправен с лице към него. Подсъдимият нанесъл удар на пострадалия в слабините - лявата половина на корема по хода на ингвиналния канал, прорязвайки артерия и вена илиака в ляво. Ударът бил нанесен хоризонтално, с лек ъгъл към средната линия на тялото. Веднага след това подсъдимият се изтеглил назад, продължавайки да държи ножа в ръка. След като бил намущкан пострадалият направил няколко крачки назад, държейки се с две ръце за слабините и се отпуснал на дивана в сепарето, където седял преди това.

По време на инцидента св. Джизела Лекова, която танцувала на пилона, възприемайки шамара, който св. Горанов нанесъл на подс. Сменовски, се изплашила. Същата се навела, за да вземе горната дреха, оставена преди това на табуретка в близост до пилона и побягнала към съблекалнята, намираща се в непосредствена близост до масата на танцьорките. Секунди преди нея в съблекалнята се били скрили и другите две танцьорки - свидетелките Антоанета Ванкова и Боряна Митрофанова. Свидетелката Ванкова също видяла как св. Горанов удря шамар на подс. Сменовски, а св. Митрофанова чула само шума на плесницата, но не успяла да разбере кой кого е ударил.

Чувайки шум и викове от търговската част на заведението св. Лилия Георгиева, която в този момент стояла в близост до бюфета, се придвижила към вътрешната част на салона. Виждайки наранения Танев, св. Георгиева изпищяла и се върнала обратно към вътрешния бар /бюфета/, опитвайки се да влезе зад него. В този момент от „офиса“ излязла св. Албена Накова, която възприела писъка на св. Георгиева и решила да провери какво се е случило. В близост до бюфета двете се разминали. Навлизайки в салона, св. Накова възприела подсъдимия и св. Горанов. Тя минала между тях и се насочила към сепарето, на което пострадалият Танев седял и притискал раната си. Същата се обърнала към него с въпроса „Какво става бе момче, защо се биете“, в отговор на което пострадалият я помолил да повика линейка. Свидетелката Накова отишла до бюфета /вътрешния бар/, зад който стояли свидетелките Лилия Георгиева и Таня Георгиева и им казала да повикат Бърза помощ. Свидетелката Таня Георгиева позвънила на тел. 112 и междуременно задействала паник бутон. Веднага след това същата взела кърпи от офиса и ги отнесла на св. Накова, за да притиска с тях раната на пострадалия.

Възприемайки действията на подсъдимия, св. Горанов преценил, че не може ефективно да му се противопостави, поради което веднага излязъл извън заведението и се насочил към лекия си автомобил паркиран в близост. От багажника му взел два броя ножове, единият армейски нож с надпис „АК 47- СССР“ с дървени чирени на ръкохватката, дължина на режещата част 395 мм и ширина на острието - 28 мм и вторият нож - тип „Мачете“ с дървени чирени на ръкохватката, с дължина на режещата част 355 мм, ширина на острието в предната част 62 мм, при ръкохватката - 45 мм.

Връщайки се обратно към заведението, св.Горанов държал по един нож във всяка ръка.Непосредствено срещу входа на сградата, в която се намирало заведението бил паркиран лек автомобил „Мазда”, модел 323, ДК№ СА1596 РТ,който автомобил св.Горанов помислил,че е собственост на подсъдимия,тъй като при пристигането си същата вечер в бара видял последният да слиза от него с още две момичета.Ядосан от случилото се св.Горанов нанесъл удар с един от ножовете по предно панорамно стъкло на автомобила, което се напукало, както и пробил двете леви гуми на същия.

Влизайки в сградата,в която се намирало заведението на около четири метра пред входа /външен, преди стълбището/ св.Горанов видял подсъдимия,който излизал.В дясната си ръка същият държал нож. Приближавайки на достатъчно разстояние, св.Горанов посегнал с ножа, тип „Мачете” към дясната ръка на подсъдимия и замахвайки странично му нанесъл напречна порезна рана на гърба в дясната половина. От удара подс. Сменовски залитнал и се ударил встрани на стената,след което побягнал към изхода на сградата.Излизайки на улицата,подсъдимият хванал такси и помолил шофьора да го отведе до МБАЛ-Бургас.

Свидетелят Горанов не последвал подсъдимия,а се върнал в бара, където на дивана в сепарето,в което първоначално се били настанили, видял да лежи пострадалият Танев и приближавайки го му казал: „Какво ти направиха бе брат, майка им ще еба на всичките, боклуци.”. В ръцете си държал двата големи ножа.Свидетелят Горанов започнал да помага на св.Накова да притискат раната на пострадалия, за да спрат кръвотечението. След около 5 минути пристигнала дежурната група при Първо РУП- Бургас – автопатрул „Бреза,, I състояща се от свидетеля Живко Фучеджиев и колегата му Атанас Киров.По късно на местопроизшествието дошли и други полицейски служители от дежурни автопатрули, сред които и св.Янчо Йорданов.

Малко преди да пристигнат полицейските служители в заведението, св.Горанов отлепил една от подвижните възглавници на дивана, на който седял пострадалия и скрил двата големи ножа там,след което отново поставил възглавницата на мястото.

След полицаите пристигнала и линейка на „Бърза помощ”, с която пострадалият Танев бил отведен в МБАЛ-Бургас. Същият бил съпроводен в линейката от св.Накова.

Пристигналата по-късно на местопроизшествието втора линейка откарала и св.Горанов в МБАЛ-Бургас.

Пострадалият Танев бил приет в МБАЛ- Бургас в тежък хеморагичен шок, получен в следствие на масивната кръвозагуба при порязване на магистралните съдове в ляво - артерия илиака и вена илиака. Наложила се спешна оперативна интервенция с цел ефективна хемостаза на съдовете. Въпреки оперативната намеса, на 24.03.2011 год. в 9.49 часа пострадалият

Георги Танев починал вследствие на кръвозагуба, довела до остра анемия на вътрешните органи.

При пристигането на подс.Сменовски в МБАЛ- Бургас - „Спешен център“ дежурният персонал вече бил уведомен, че се очакват пострадали лица с порезни рани. Във връзка с тази информация медицинските сестри попитали подсъдимия дали е един от пациентите, които очакват. Последният посочил раната на гърба си и помолил да бъде настанен отделно, за да няма контакт с останалите лица, които очакват по спешност. Ситуацията била съобразена от сестрите и подсъдимият бил прикрит зад завеса. По отношение на същия била извършена необходимата медицинска манипулация за обработване на раната. По-късно същия ден подс.Сменовски бил задържан от полицията.

Местопроезшествието било посетено от дежурен екип на Първо РУП-Бургас. При извършения на 24.03.2011 год. оглед в нощно заведение „Найт Ейнджълс“, били намерени и иззети два броя ножове, единият армейски нож с надпис „АК 47- СССР“ с дървени чирени на ръкохватката, дължина на режещата част около 40 см и втори нож - тип „Мачете“ с дървени чирени на ръкохватката, с дължина на режещата част около 35 см. Същите били открити между седалката и облегалката на дивана в сепарето, където първоначално бил установен да седи пострадалият Танев. Върху същото сепаре на седалката в лявата ѝ част, както и на мокета по пода, непосредствено пред сепарето били намерени мокри петна от червена на цвят течност от които били иззети натривки с памучен тампон. Върху съседно двуместно сепаре била намерена и иззета бежова на цвят мъжка риза, напоена в частта на гърба с червена течност /спр. огледен протокол-т.1 л.29-30 от ДП/.

Делото е внесено за разглеждане в Окръжен съд-Бургас, с изготвен от Окръжна прокуратура-Бургас обвинителен акт по чл.115 от НК за това, че на 24.03.2011 год. в гр.Бургас, подсъдимия Динко Сменовски умишлено е умъртвил Георги Танев.

Съдебно-психиатричната и психическа експертиза не е установила състояние на силно раздразнение на подсъдимия.

С присъда № 122/23.04.2012 год. постановена по НОХД №1766/2011 год. Бургаският окръжен съд е признал подсъдимия **ДИНКО СТЕФАНОВ СМЕНОВСКИ** със снета самоличност, за **ВИНОВЕН В ТОВА**, че на 24.03.2011 г. в гр.Бургас, ул.”Лермонтов” № 11, бар „Найт Ейнджълс“ умишлено умъртвил Георги Петков Танев, поради което и на основание чл. 115 от НК и чл. 55 ал.1 т.1 от НК го осъдил на “**ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА**” за срок от **ОСЕМ ГОДИНИ**.

В мотивите си първоинстанционния съд, при индивидуализация на наказанието за подсъдимия Сменовски не е изложил аргументи, кои обстоятелства е приел за изключителни или многобройни смекчаващи вината му обстоятелства.

Съдът е определил на основание чл.61 т.2 вр. чл.60 ал.1 от ЗИНЗС първоначален “строг” режим на изтърпяване на наказанието ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ОСЕМ ГОДИНИ, в затвор или затворническо общежитие от закрит тип.

Недоволни от така постановената присъда са останали, както подсъдимият и неговият защитник, така и частните обвинители и техният повереник.

Подсъдимият Динко Стефанов Сменовски и неговият защитник навеждат доводи за “необоснованост” и “незаконосъобразност” на присъдата. Твърди се, че по делото не са събрани безспорни доказателства в подкрепа на обвинителната теза, както и че неправилно е приложен материалния закон. Защитата застъпва тезата, че подсъдимият е действал в условията на неизбежна отбрана по смисъла на чл.12 от НК, поради което моли съда да отмени осъдителната присъда, да го признае за невинен и го оправдае по предявеното му обвинение.

Алтернативно прави искане за изменение на атакувания съдебен акт и за преквалифициране на деянието по чл.118 от НК, или по чл.119 от НК. Аргументите в тази насока са, че противоправното нападение от страна на пострадалия Танев и св. Горанов спрямо подсъдимия е продължило и след нанесената плесницата на св. Горанов.

Повереникът на частните обвинители също изразява недоволство от постановената присъда, като намира същата за неправилна и необоснована в частта досежно приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК и размера на наложеното наказание „лишаване от свобода”. Намира същото за занижено, явно несправедливо и несъответстващо на обществената опасност на извършеното деяние и целите на наказанието визирани в разпоредбата на чл.36 от НК. Излага доводи, че в случая не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Моли съда да измени присъдата, като на осн. чл.337, ал.2, т.1 от НПК да увеличи размера на наложеното наказание.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – гр. Бургас заявява, че жалбата на подсъдимия и неговия защитник е неоснователна и същата следва да се остави без уважение. По отношение жалбата на частните обвинители намира същата са основателна досежно размера на наложеното наказание и изцяло я подкрепя, като моли съда да я уважи изцяло. Предлага на въззивната инстанция да измени присъдата досежно размера на наложеното наказание „лишаване от свобода” като отмени приложението на чл.55 от НК и го увеличи съобразявайки условията на чл.54 от НК, а в останалата част присъдата като законосъобразна и обоснована да бъде потвърдена.

В Ъ П Р О С И :

1. Правилна ли е квалификацията на деянието,осъществено от подсъдимия Сменовски, дадена от Окръжен съд-Бургас?

2. Отговорете на доводите на защитата на подсъдимия,че са налице предпоставките за приложението на чл.12,ал.І от НК.

3. Коя от следните правни квалификации е незаконосъобразна и какви са съображенията ви за това:

а/ по чл.118 от НК .

б/ по чл.119 от НК.

4. Основателни ли са исканията на Апелативния прокурор и частните обвинители за изменение на присъдата,като се отмени приложението на чл.55,ал.1,т.1 от НК и се увеличи размера на наказанието”лишаване от свобода” на подсъдимия Сменовски?

Какъв би бил отговорът ВИ,в случай че: подсъдимия е с чисто съдебно минало,с висше образование,с положителни характеристични данни,не е оказал помощ на пострадалия след деянието,липсата на критичност за извършеното от него?

5. Напишете диспозитива на съдебния акт,който следва да бъде постановен от Апелативния съд.

ОТГОВОРИ НА ВЪПРОСИТЕ :

Въпрос 1

Правилна е квалификацията на деянието, осъществено от подсъдимия Сменовски, приета от първоинстанционния съд.

Намерението, с което се осъществява посегателството върху личността, се обективира в отделните прояви по извършването на деянието. За умисъла за убийство може и трябва да се съди преди всичко от средствата, с които е извършено деянието, насоката и силата на ударите, от мястото на нараняването, уязвимостта на органите и др. Подсъдимият Сменовски е нанесъл силен удар с нож, тип - бокс, с широчина на острието около 28 мм. и дължина на същото - около 30 см. на починалия Танев в слабините - лявата половина на корема по хода на ингвиналния канал, прорязвайки артерия и вена илиака в ляво.

Насочвайки удара в областта на слабините на пострадалия, където се намират жизнено важни органи, подсъдимият е съзнавал възможното причиняване на смъртта и се е съгласявал с настъпване на резултата.

Въпрос 2

В наказателното производство не са установени действия от страна на починалия Танев, представляващи неговото реално нападение, създаващо непосредствена опасност за подсъдимия. Установено е, че на подсъдимия е бил ударен шамар от св. Горанов, а подсъдимият е нанесъл смъртоносен удар на стоящия наблизо Танев.

При неизбежна отбрана, чл. 12, ал. 1 НК намира приложение само за вредите, които са нанесени на нападателя, но не и за тези, причинени на трето лице. В този смисъл неоснователно се претендира, че смъртта на Танев е причинена при условията на неизбежна отбрана по смисъла на чл. 12, ал. 1 НК.

Въпрос 3 а

Изследвайки психическото състояние на подсъдимия Сменовски, с помощта на специализираното заключение на комплексната съдебно-психиатрична и психологическа експертиза, съдът не е установил състояние на "силно раздразнение" на подсъдимия по смисъла на чл. 118 НК при извършване убийството на Танев. Това е достатъчно, за да се отхвърли искането на защитата за преквалификация на деянието по този текст от НК. Освен това, насилието срещу подсъдимия не е упражнено от починалия Танев.

За приложението на чл.118 НК е задължително да съществува връзка между насилието, упражнено от починалия, афектно състояние на дееца, вземането и изпълнението на решението за убийство в това състояние.

Въпрос 3 б

При отсъствието на условията за неизбежна отбрана, не би могло да се поставя и въпрос за превишаване на нейните предели. Ето защо, не е възможна преквалификация на деянието по чл. 119 НК.

Въпрос 4

Поредицата от смекчаващи отговорността на подсъдимия обстоятелства нито са многобройни, нито някое от тях има изключителен характер. Освен това не може да се направи извод, че и най-лекото наказание, предвидено в конкретния случай би се явило несъразмерно тежко, за да се приложи разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т.1НК.

В тази връзка е основателно искането на частните обвинители и изразеното становище от представителя на Апелативна прокуратура за отмяна приложението на чл. 55, ал. 1, т. НК.

Въпрос 5

На основание чл. 337, ал. 2, т. 1 от НПК Апелативният съд,

Р Е Ш И :

ИЗМЕНЯВА Присъда №122/23.04.1999г. постановена по НОХД №1766/2011г. по описа на Окръжен съд-Бургас, като **ОТМЕНЯ** приложението на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК и **УВЕЛИЧАВА** при условията на чл. 54 от НК размера на наложеното на подсъдимия Динко Сменовски наказание “лишаване от свобода” от **ОСЕМ** години на години.

Потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

Решението подлежи на обжалване и протест в 15 дневен срок от съобщаването на страните пред ВКС.

(Всяко наказание, определено при условията на чл. 54 НК, комисията приема за вярно).